

<p style="text-align: center;">10è cicle de sortides CONÈIXER EL PLA DE L'ESTANY</p>
--

Data	Diumenge 10 de febrer de 2013
Hora	9,15 h
Lloc de trobada	Carrer Servites, de Banyoles (al costat de Correus)
Organitza	Centre d'Estudis Comarcals de Banyoles i Centre Excursionista de Banyoles
Col·labora	Arxiu Comarcal del Pla de l'Estany

PUJARNOL

Pujarnol és un dels set pobles que formen el municipi de Porqueres. És de poblament disseminat i es troba situat a l'origen de la vall del Matamors, entre les serres de Sant Patllari i Biert.

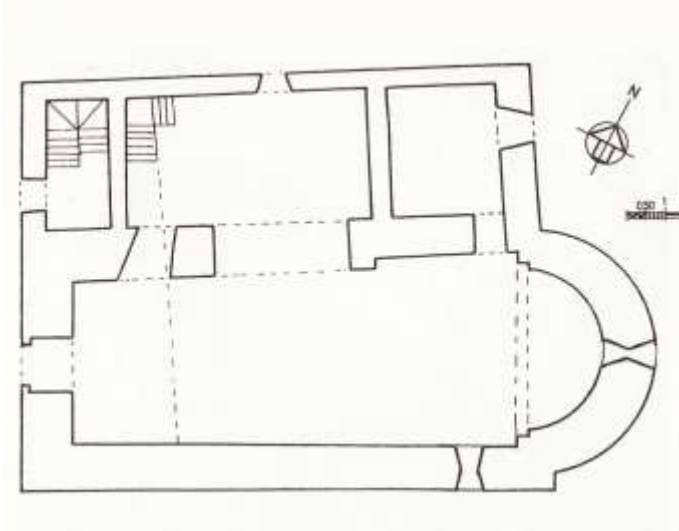
La Torre de Pujarnol

Inicialment era un castell o casa fortificada. Les primeres notícies són del segle XIII. Entre els diversos propietaris del castell tenim notícies de Tortosa de Mercadal, de Guillem d'Aquilone i Bernat de Salt, tresorer de la catedral de Girona, tots ells al segle XIII. Al segle XV va ser propietat dels Millàs i els Peguera. Actualment pertany a una Fundació. Darrerament hi havia hagut un restaurant.

Tot i que al llarg dels segles s'hi han fet nombroses remodelacions, conserva encara dues torres en les cantonades oposades. La de l'angle SE, de planta quadrada i tres plantes, és la més antiga. S'hi pot veure una espitllera a la base. La torre de l'angle NO, és de planta circular. La façana, encarada a llevant, presenta una porta d'entrada amb llinda. A l'interior, una gran volta de canó dona accés al pati d'armes del castell on es troben les escales d'accés al primer pis.

Església parroquial de sant Cebrià

Edifici d'origen romànic (segles XII-XIII), molt transformat. El segle XIII es va consagrar l'església, que es va dedicar a sant Cebrià. Consta d'una nau única, de planta rectangular, coberta amb volta lleugerament apuntada i absis semicircular. El mur de la cara nord presenta afegits posteriors. A l'absis hi ha una finestra de doble esqueixada. El campanar, originàriament, era d'espadaña i ara és de planta quadrada. La portalada, totalment restaurada, conserva la ferramenta de la porta i un forrellat amb cap de serp.

Planta de Sant Cebrià de Pujarnol, segons Jeroni Moner i Josep Riera

Can Vila

Masia originària del segle XV, molt transformada al segle XVII. Durant la Guerra del Francès, va ser atacada i incendiada per les tropes franceses, tal com recull una llinda. Després d'aquesta guerra, va ser reconstruïda. Durant la guerra carlina, els carlins hi van instal·lar una caserna.

És un edifici de planta rectangular orientat al sud-est i ubicat damunt un pendent. Té quatre plantes i el teulat és a dos vessants. La planta baixa queda girada, és a dir, les parets portants al primer pis són perpendiculars a la façana. La planta pis del cos principal mostra tres crugies (o espais delimitats per parets mestres). La sala es troba en la crugia central. La majoria de les finestres són amb llindes de pedra sorrenca i ampits motllurats. A la façana posterior hi ha espitlleres. La façana del sud-est té una gran balconada amb una llinda i la inscripció de l'any 1820. La planta baixa de la façana sud és porxada amb arcs de pedra.

A poca distància de la masia es troben els forns de Can Vila.

(Dibuix de Dolors Pinatella).

Textos extrets de:

Catalunya romànica. V. El Gironès, la Selva, el Pla de l'Estany. Barcelona, 1991.

El Patrimoni del Pla de l'Estany. Inventari històric i arquitectònic de la comarca. Banyoles, 2005.